

USUS E VERSU VI.

(1) Status exinanitionis Christi *captum planè excedis nostrum*. Philipp. II, 7. seq.

(2) Pusillum est, quod à Deo deseritur Christus cum suis membris: Joh. XVI, 16. 2. Cor. IV, 17. Jes. LIV, 7.

(3) Desertio Dei non est unius generis; vel enim punit, vel probat, &c. Ps. XXII, 2. XXX, 6.

(4) Christus toleravit adversa quæque in redemptionem nostri: 2. Cor. VIII, 9.

(5) Exaltatio Christi nos de ope ferenda confirmet, quia potest, deque conferenda & nobis gloria roboret, quia ipsius sumus membra: Joh. XII, 32. XIV, 3. 6. XVII, 24. Apoc. III, 21.

USUS E VERSU VII.

(1) Dominium hominis primævum, proh dolor! cum imagine divina deperditum. L. de imagine Dei.

(2) Secundus homo de cælo reparavit, quod primus temere decoxit: 1. Cor. XV, 27. Ebr. II, 8.

(3) Si Christo subjecta sunt omnia, divino sanè omnibus imperabit modo, h. e. non absens, sed totus divino modo præsens: Matth. XXVIII, 20. Joh. XIV, 18. XVII, 5. Gloria exinanito data, non est finita, sed vere divina: Psalm. CX, 1. Phil. II, 9. seqq. Dan. VII, 13. seqq.

(4) Obsequuntur Christo cuncta creatura; quid tu, homuncio, fidem ipsi denegans, tibi que soli vivens!

A

USUS E VERSU VIII.

(1) Usus brutorum pro homine ad laborem, alimentum, vestimentum: quidni ergo ubivis Domini supremi celebraremus clementiam? L. de laude divina.

(2) Discrimen bestiarum, quæ sunt grandes & minores, cicures & feræ, debiles ac robustæ, utiles & inutiles, ducat nos ad discrimen hominis coram Deo, ne abutatur donis concessis, nec inter feras nos detrudamus ipsi, cum placere possemus inter familiares aut amabiles. L. de donis & ministrantibus & sanctificantibus, distinctis: de studio B. O.

USUS E VERSU IX.

(1) Volatilia cæli doctores nostri: Matth. VI, 26. imò quandoque etiam ministri ac nutritii: 1. Reg. XVII.

(2) Piscibus dominari Christum, patet ex Luc. V, 6. seqq. In aquis igitur quærentes alimoniam, imprimis Domini aquarum ambient gratiam.

(3) Balenis Deus imperat immensis: Jon. II, 11. quid ergò mortales expavescimus homunciones?

(4) Sicur in aquis miræ sunt aquatiliæ semitæ; sic multo perplexiores hominum in terris. Beatum illum, qui omnino suas vias commendat Domino: Psal. XXXVII, 5.

B

USUS E VERSU X.

(1) A Deo inchoandum; in Deo finiendum: Col. III, 17. Eph. V, 20. 1. Cor. X, 31.

(2) Admiratio circa Deum ejusque opera est verè insatiabilis.

PSALMI IX. DISPOSITIO.

Asylum pauperum.

Liberatus orat.

DUæ (post titulum vers. 1.) sunt Psalmi hujus partes I. Gratiarum actio: cuius (α) modus seu forma, quod fiat 1. palam (celebrabo), 2. fortiter (tota mente), 3. accuratè (enum. &c. vers. 2.) 4. lætanter v. 3. (β) ratio, tum ex parte hostium, qui sunt deleti, v. 4. ad 7. tum ex parte Dei, qui est iudex æternus, v. 8. universalis, justus, v. 9. oppressis benignus ac promptus, v. 10. usque ad 13.

II. Petitio, I. generalis: misericorditer

inspice meam miseriam; ratio, quia TU meus liberator, v. 14. Ego Te celebrabo, v. 15. cujus celebrationis contenta sunt (α) hostes propriò periisse malò; v. 16. 17. (β) Deum fecisse iudicium, v. 17. 2. petitio specialis est, ut (α) retrò agantur hostes v. 18. quia scil. miseri clamantes sperant v. 19. (β) ut fergat Deus, (γ) hostes robore suo minuantur, (δ) coram Deo judicentur v. 20. (ε) ad vanitatis suæ agnitionem adigan-
C
tur v. 21.

PSALMUS IX.

EXPLICATIO VERSUS I.

למנצח:) vid. Psal. IV, 1.

על סות לבן *super mortem duellatoris:*) qui inter duas acies, Philist. scil. & Ebræorum, stetit, & qui inter duos tantum pugnam volebat institui; qui propterea vocatus est *יש הַבְּנִים* vir intermedius, 1. Sam. xvii, 4. 23. ita Tarn. quem vide; & Junius in edit. primâ. item Kimchi, Chald. Muis. Super mortem filii: Symmach. Hier. &c. vid. Druf. l. 5. obs. c. 7. 8. Alii de Absalomò: vel de morte Nabal (anagram.) qui tamen hostis privatus, nemini periculosus: Kim. & Reines. ep. Vorst. p. 32 De Ben. musicò, R. Joseph. Kim. ex 1. Par. xv, 18. Regem aliquem gentilem intelligunt *Aben Esra* & R. Obad. על מות instrumentum musicum Psal. XLVI, 1. 2. (XLVIII, 14.) Lutherus olim post Aquilam: *עַל מוֹת הַיָּעוֹר* von der Jugend des Sohns; postea, von der schönen Jugend; sumtis nimirum vocibus duabus *עַל מוֹת* pro unâ. Nos contenti sensu psalmi, tituli inter tantos autores controversi nolumus esse arbitri. Confer infra v. 12.

מוֹת:) III, 1.

EXPLICATIO VERSUS II.

אודר:) celebrabo:) palam, publicè ac perpetuò, adeoque & jam in præsentì, celebraz; (p. 26.) De יְהוָה vide Psalm. VI, 6.

בְּכַר לִבִּי *totò corde meò:*) i. e. omnibus mentis meæ viribus, cujus in corde ceu metropoli sedes statuitur in sacris: cordi enim totum hominis regimen tribuunt Ebræi, ac si in ipso omnis vis intelligendi, volendi, eligendi ac agendi resideat. Inde dicitur cor intelligens &c. Deut. xxix, 4. Jer. xxxii, 39. 40. vide Flac. p. 1. Cl. f. 178. (כ) instrumentalem causam h. l. notans dicitur כְּהַעוֹר & apud Lat. solò ablativò enunciatum absque præposit. ut Genes. XLVIII, 22. כְּהַעוֹר בְּקֶשֶׁתִּי *gladiò meò & arcu meò;* Psal II, 9. confringes eos כְּשֹׁבֵט *baculò:* Jer. xxxii, 17. כְּחַרְבֶּךָ *robore tuo &c.* Vox (כָּרַר) omne seu totum, cordi coherens, ejusdem sinceritatem notat, non omnimodam perfectionem, quippe quæ in hac imbecillitate impossibilis. Sic mox sequitur, *omnia miracula tua narrabo*, quod itidem impossibile; siquidem Job. V, 9. מִכֹּסֵי מַעֲשֵׂי יְהוָה *mirabilia innumerabilia.*

Drufi-